ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2658/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Νοεμβρίου 2000

σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών εξειδίκευσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2821/71 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1971, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ),

Έχοντας δημοσιεύσει σχέδιο του παρόντος κανονισμού [2],

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις περιοριστικές πρακτικές και τις δεσπόζουσες θέσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2821/71 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει κανονισμούς σχετικούς με την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 (πρώην άρθρο 85 παράγραφος 3) της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1 και αφορούν την εξειδίκευση, περιλαμβανομένων συμφωνιών που είναι απαραίτητες για την επίτευξή της.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2821/71, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 417/85, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών εξειδίκευση [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) 2236/97 [4]. Η ισχύς του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 417/85 λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2000.

(3) Ο νέος κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει συγχρόνως δύο ανάγκες οι οποίες είναι η διασφάλιση της ουσιαστικής προστασίας του ανταγωνισμού και η παροχή επαρκούς ασφάλειας δικαίου στις επιχειρήσεις. Κατά την προσπάθεια επίτευξης των στόχων αυτών θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη απλούστευσης της διοικητικής εποπτείας και του νομοθετικού πλαισίου στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Όταν η ανταγωνιστική ισχύς των μερών δεν υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο επίπεδο, μπορεί, κατά κανόνα, για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3, να θεωρηθεί ως δεδομένο ότι οι θετικές συνέπειες των συμφωνιών εξειδίκευσης υπερκερούν τις όποιες αρνητικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό.

(4) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2821/71 ορίζει ότι ο απαλλακτικός κανονισμός της Επιτροπής πρέπει να καθορίζει τις κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στις οποίες εφαρμόζεται, να προσδιορίζει τους περιορισμούς ή τις διατάξεις που επιτρέπεται ή δεν επιτρέπεται να περιέχονται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές και να προσδιορίζει τις διατάξεις που πρέπει να περιέχονται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές ή τις λοιπές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

(5) Ενδείκνυται να μην ακολουθείται πλέον η τακτική της απαρίθμησης των απαλλασσόμενων διατάξεων, αλλά να δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στον καθορισμό των κατηγοριών συμφωνιών που απαλλάσσονται μέχρι ένα συγκεκριμένο επίπεδο ανταγωνιστικής ισχύος και στον προσδιορισμό των περιορισμών και των διατάξεων που δεν επιτρέπεται να περιλαμβάνονται σε τέτοιου είδους συμφωνίες. Η τακτική αυτή συμβαδίζει με μια οικονομοκεντρική προσέγγιση στο πλαίσιο της οποίας αξιολογούνται οι συνέπειες της εκάστοτε συμφωνίας για την αγορά αναφοράς.

(6) Για την εφαρμογή, με έκδοση κανονισμού, του άρθρου 81 παράγραφος 3, δεν είναι αναγκαίο να οριστούν ρητά εκείνες οι συμφωνίες που δύνανται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1. Κατά την ατομική αξιολόγηση των συμφωνιών σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 1, πρέπει να ληφθούν υπόψη διάφορες παράμετροι, και ιδιαίτερα η δομή της συγκεκριμένης αγοράς.

(7) Το ευεργέτημα της απαλλαγής κατά κατηγορία θα πρέπει να περιοριστεί στις συμφωνίες εκείνες για τις οποίες μπορεί να θεωρηθεί με επαρκή βαθμό βεβαιότητας ότι πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 81 παράγραφος 3.

(8) Οι συμφωνίες εξειδίκευσης της παραγωγής συντελούν γενικά στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις μπορούν, συγκεντρώνοντας την παραγωγή τους στην κατασκευή ορισμένων προϊόντων, να λειτουργούν κατά τρόπο ορθολογικότερο και να προσφέρουν τα προϊόντα τους σε καλύτερες τιμές. Υποστηρίζεται επίσης ότι οι συμφωνίες για την εξειδίκευση στον τομέα της παροχής υπηρεσιών επιτρέπουν εν γένει ανάλογες βελτιώσεις. Μπορεί να αναμένεται ότι υπό καθεστώς πραγματικού ανταγωνισμού θα εξασφαλίζεται στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα του ευεργετήματος που προκύπτει.

(9) Τα πλεονεκτήματα αυτά προκύπτουν επίσης από συμφωνίες εξειδίκευσης βάσει των οποίων καθένας από τους μετέχοντες παραιτείται χάριν του άλλου από την κατασκευή ορισμένων προϊόντων ή την παροχή ορισμένων υπηρεσιών («μονομερής εξειδίκευση»), από συμφωνίες στις οποίες κάθε μετέχων εγκαταλείπει την κατασκευή ορισμένων προϊόντων ή την παροχή ορισμένων υπηρεσιών χάριν άλλου μετέχοντος («αμοιβαία εξειδίκευση») και από συμφωνίες στις οποίες οι μετέχοντες αναλαμβάνουν να κατασκευάζουν από κοινού ορισμένα προϊόντα ή να προμηθεύουν ορισμένες υπηρεσίες («κοινή παραγωγή»).

[1] ΕΕ L 285 της 29.12.1971, σ. 46.
[2] ΕΕ C 118 της 27.4.2000, σ. 3.
[3] ΕΕ L 53 της 22.2.1985, σ. 1.
[4] ΕΕ L 306 της 11.11.1997, σ. 12.

(10) Δεδομένου ότι οι συμφωνίες μονομερούς εξειδίκευσης μεταξύ μη ανταγωνιστών ενδέχεται να τύχουν της απαλλαγής κατά κατηγορία που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2790/1999 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1999, για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών [1], η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε συμφωνίες μονομερούς εξειδίκευσης θα πρέπει να περιοριστεί σε συμφωνίες μεταξύ ανταγωνιστών.

(11) Όλες οι άλλες συμφωνίες οι οποίες συνήφθησαν μεταξύ επιχειρήσεων και αναφέρονται στους όρους με τους οποίους ειδικεύονται στην παραγωγή αγαθών ή/και υπηρεσιών θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Η απαλλαγή κατά κατηγορία πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε διατάξεις που περιέχονται σε συμφωνίες εξειδίκευσης που δεν αποτελούν μεν πρωταρχικό αντικείμενο παρόμοιων συμφωνιών, αλλά σχετίζονται άμεσα με την εφαρμογή τους και είναι αναγκαίες γι' αυτήν, καθώς και σε ορισμένους συναφείς διακανονισμούς αγοράς και εμπορίας.

(12) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ευεργετήματα της εξειδίκευσης θα συγκεκριμενοποιούνται χωρίς ένας από τους συμβαλλόμενους να εγκαταλείπει την αγορά όσον αφορά τα επόμενα στάδια της παραγωγής, οι συμφωνίες μονομερούς και αμοιβαίας εξειδίκευσης θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό μόνον εφόσον προβλέπουν υποχρεώσεις προμήθειας και αγοράς. Οι εν λόγω υποχρεώσεις ενδέχεται να έχουν αποκλειστικό χαρακτήρα, χωρίς αυτό να είναι αναγκαίο.

(13) Μπορεί να θεωρηθεί δεδομένο ότι, εφόσον το μερίδιο της μετέχουσας επιχείρησης στην αγορά αναφοράς δεν υπερβαίνει το 20 %, οι συμφωνίες εξειδίκευσης όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό συνεπάγονται, κατά κανόνα, οικονομικά οφέλη υπό μορφή οικονομιών κλίμακας ή φάσματος προϊόντων ή καλύτερων τεχνολογιών παραγωγής, ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζουν στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει.

(14) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να απαλλάσσει συμφωνίες οι οποίες περιλαμβάνουν περιορισμούς που δεν είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των θετικών αποτελεσμάτων που αναφέρθηκαν ανωτέρω. Καταρχάς, ορισμένοι σοβαρά επιζήμιοι περιορισμοί για τον ανταγωνισμό, που αφορούν την εφαρμογή προσυμφωνημένων τιμών που χρεώνονται σε τρίτους, περιορισμοί επί του όγκου παραγωγής ή πωλήσεων και καταμερισμό των αγορών ή της πελατείας θα πρέπει να αποκλειστούν από το ευεργέτημα της απαλλαγής κατά κατηγορία που εισάγεται με τον παρόντα κανονισμό, ανεξάρτητα από το μερίδιο αγοράς των σχετικών επιχειρήσεων.

(15) Ο περιορισμός του μεριδίου αγοράς, η μη απαλλαγή ορισμένων συμφωνιών και όροι που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό εξασφαλίζουν κατά κανόνα ότι οι συμφωνίες στις οποίες εφαρμόζεται η απαλλαγή κατά κατηγορία δεν επιτρέπουν στις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να καταργήσουν τον ανταγωνισμό για σημαντικό μέρος των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών.

(16) Σε ορισμένες περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, αλλά έχουν αποτελέσματα ασυμβίβαστα με το άρθρο 81 παράγραφος 3, η Επιτροπή μπορεί να άρει το ευεργέτημα της απαλλαγής κατά κατηγορία.

(17) Για να διευκολυνθεί η σύναψη συμφωνιών εξειδίκευσης που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στη διάρθρωση των επιχειρήσεων που μετέχουν σ' αυτές, η διάρκεια ισχύος του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι δεκαετής.

(18) Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει τυχόν εφαρμογή του άρθρου 82 της συνθήκης.

(19) Σύμφωνα με την αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου, τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού δεν μπορούν να θίγουν την ομοιόμορφη εφαρμογή στην κοινή αγορά των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού, καθώς και την αποτελεσματικότητα των θεσπισθέντων για την εφαρμογή τους μέτρων, συμπεριλαμβανομένου του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Απαλλαγή

1. Σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, το άρθρο 81 παράγραφος 1 κηρύσσεται μη εφαρμοστέο στις ακόλουθες συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων επιχειρήσεων (εφεξής «τα μέρη») και αφορούν τους όρους υπό τους οποίους οι επιχειρήσεις αυτές ειδικεύονται στην παραγωγή προϊόντων (εφεξής «συμφωνίες εξειδίκευσης»):

α) συμφωνίες μονομερούς εξειδίκευσης δυνάμει των οποίων το ένα μέρος δέχεται να διακόψει την παραγωγή ορισμένων προϊόντων ή να παραιτηθεί από αυτήν και να τα προμηθεύεται από ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις, ενώ οι ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παράγουν και να προμηθεύουν τα εν λόγω προϊόντα ή

β) συμφωνίες αμοιβαίας εξειδίκευσης δυνάμει των οποίων δύο ή περισσότερα μέρη συμφωνούν αμοιβαία να διακόψουν ή να απέχουν από την παραγωγή ορισμένων προϊόντων, τα οποία δεν είναι όμοια και να προμηθεύονται τα προϊόντα αυτά από τα άλλα μέρη, τα οποία συμφωνούν να τα προμηθεύουν ή

γ) συμφωνίες κοινής παραγωγής δυνάμει των οποίων δύο ή περισσότερα μέρη συμφωνούν να παράγουν από κοινού ορισμένα προϊόντα.

Η εν λόγω απαλλαγή εφαρμόζεται στο βαθμό που τέτοιου είδους συμφωνίες εξειδίκευσης περιλαμβάνουν περιορισμούς του ανταγωνισμού που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1.

2. Η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 απαλλαγή εφαρμόζεται επίσης όσον αφορά διατάξεις συμφωνιών εξειδίκευσης οι οποίες δεν αποτελούν μεν πρωταρχικό αντικείμενο τέτοιων συμφωνιών αλλά συνδέονται άμεσα με την εφαρμογή τους και είναι αναγκαίες γι' αυτή όπως οι συμφωνίες που αφορούν την εκχώρηση ή τη χρήση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

[1] ΕΕ L 336 της 29.12.1999, σ. 21.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται, ωστόσο, σε διατάξεις που έχουν τον ίδιο σκοπό όπως και οι περιορισμοί του ανταγωνισμού που απαριθμούνται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1. Ως «συμφωνία» νοείται συμφωνία, απόφαση ένωσης επιχειρήσεων ή εναρμονισμένη πρακτική.

2. «μετέχουσες επιχειρήσεις», νοούνται οι επιχειρήσεις που έχουν συνάψει την εκάστοτε συμφωνία και οι συνδεδεμένες με αυτές επιχειρήσεις.

3. «Συνδεδεμένες επιχειρήσεις» είναι:

   α) οι επιχειρήσεις στις οποίες ένα από τα μέρη της συμφωνίας έχει, άμεσα ή έμμεσα:

      i) τη δυνατότητα να ασκεί πάνω από το ήμισυ των δικαιωμάτων ψήφου ή

      ii) τη δυνατότητα να διορίζει πάνω από το ήμισυ των μελών του εποπτικού συμβουλίου, του διοικητικού συμβουλίου ή των οργάνων που εκπροσωπούν κατά νόμο την επιχείρηση ή

      iii) το δικαίωμα να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της επιχείρησης·

   β) οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν, σε επιχείρηση που είναι μέρος της συμφωνίας, άμεσα ή έμμεσα, τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που παρατίθενται στο στοιχείο α)·

   γ) οι επιχειρήσεις επί των οποίων επιχείρηση που αναφέρεται στο στοιχείο β) έχει, άμεσα ή έμμεσα, τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που παρατίθενται στο στοιχείο α)·

   δ) οι επιχειρήσεις επί των οποίων κάποιο από τα μέρη της συμφωνίας μαζί με μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή γ) ή επί των οποίων δύο ή περισσότερες από αυτές έχουν από κοινού τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

   ε) οι επιχειρήσεις επί των οποίων τα δικαιώματα οι εξουσίες που παρατίθενται στο στοιχείο α) κατέχονται από κοινού:

      i) από μέρη της συμφωνίας, ή από τις αντίστοιχες συνδεδεμένες με αυτά επιχειρήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) ή

      ii) από ένα ή περισσότερα μέρη της συμφωνίας, ή μία ή περισσότερες από τις συνδεδεμένες με αυτά επιχειρήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ), και ένα ή περισσότερα τρίτα μέρη.

4. Ως «προϊόν», νοείται αγαθό ή και υπηρεσία, σε τελική ή ενδιάμεση μορφή, με εξαίρεση τις υπηρεσίες διανομής και μίσθωσης.

5. Ως «παραγωγή», νοείται η κατασκευή αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της παραγωγής μέσω υπεργολαβίας.

6. Ως «αγορά αναφοράς», νοείται η οικεία αγορά προϊόντος και η γεωγραφική αγορά στην οποία ανήκουν τα προϊόντα τα οποία αποτελούν αντικείμενο μιας συμφωνίας εξειδίκευσης.

7. Ως «ανταγωνίστριες επιχειρήσεις», νοούνται επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην οικεία αγορά (πραγματικοί ανταγωνιστές) ή επιχειρήσεις οι οποίες θα αναλάμβαναν, με ρεαλιστικό σχεδιασμό, τις απαραίτητες συμπληρωματικές επενδύσεις ή άλλο απαραίτητο κόστος μετατροπής προκειμένου να εισέλθουν στην οικεία αγορά ανταποκρινόμενες σε μικρή και μόνιμη αύξηση των σχετικών τιμών (δυνητικοί ανταγωνιστές).

8. Ως «υποχρέωση αποκλειστικής προμήθειας», νοείται η υποχρέωση μη εφοδιασμού ανταγωνιζόμενων επιχειρήσεων, οι οποίες δεν μετέχουν στη συμφωνία, με το προϊόν στο οποίο αναφέρεται η συμφωνία εξειδίκευσης.

9. Ως «υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς», νοείται η υποχρέωση αγοράς του προϊόντος στο οποίο αναφέρεται η συμφωνία εξειδίκευσης μόνον από τη συμβαλλόμενη επιχείρηση που συμφωνεί να το προμηθεύει.

Άρθρο 3

Διακανοντσμοί αγορών και εμπορίας

Η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 εφαρμόζεται επίσης όταν:

α) τα μέρη αποδέχονται την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς ή/και αποκλειστικής, προμήθειας στα πλαίσια συμφωνίας μονομερούς ή αμοιβαίας εξειδίκευσης ή συμφωνίας κοινής παραγωγής ή

β) τα μέρη δεν πωλούν ανεξάρτητα τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο της συμφωνίας εξειδίκευσης, αλλά προβλέπουν την κοινή διανομή ή συμφωνούν να ορισθεί τρίτος διανομέας σε αποκλειστική ή μη αποκλειστική βάση στα πλαίσια συμφωνίας κοινής παραγωγής, υπό τον όρο ότι το τρίτο μέρος δεν είναι ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις.

Άρθρο 4

Ανώτατο όριο μεριδίου αγοράς

Η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 εφαρμόζεται με την προϋπόθεση ότι οι μετέχουσες επιχειρήσεις δεν διαθέτουν συνδυασμένο μερίδιο αγοράς το οποίο υπερβαίνει το 20 % της σχετικής αγοράς.

Άρθρο 5

Συμφωνίες μη καλυπτόμενες από την απαλλαγή

1. Η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 δεν εφαρμόζεται για τις συμφωνίες οι οποίες, άμεσα ή έμμεσα, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες που υπόκεινται στον έλεγχο των μερών έχουν ως αντικείμενο:

α) τον καθορισμό προσυμφωνημένων τιμών κατά την πώληση των προϊόντων σε τρίτους·

β) τον περιορισμό του ορίου παραγωγής ή πωλήσεων ή

γ) τον καταμερισμό των αγορών ή της πελατείας.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε:

α) διατάξεις που αφορούν τη συμφωνηθείσα ποσότητα προϊόντων στα πλαίσια συμφωνιών μονομερούς ή αμοιβαίας εξειδίκευσης, ή τον καθορισμό της παραγωγικής ικανότητας και του όγκου παραγωγής της κοινής επιχείρησης παραγωγής στα πλαίσια συμφωνίας κοινής παραγωγής·

β) τον προσδιορισμό στόχων για τις πωλήσεις και τον καθορισμό, από μια κοινή επιχείρηση παραγωγής, των τιμών οι οποίες εφαρμόζονται έναντι των άμεσων πελατών της δυνάμει του άρθρου 3, στοιχείο β).

Άρθρο 6

Εφαρμογή του ανωτάτου ορίου μεριδίου αγοράς

1. Για την εφαρμογή του περιορισμού που προβλέπεται στο άρθρο 4 για το μερίδιο αγοράς εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) το μερίδιο αγοράς υπολογίζεται με βάση την αξία των πωλήσεων στην αγορά· εάν δεν υπάρχουν στοιχεία για την αξία των πωλήσεων στην αγορά, μπορούν να χρησιμοποιηθούν εκτιμήσεις που βασίζονται σε άλλες αξιόπιστες πληροφορίες της αγοράς, συμπεριλαμβανομένου του όγκου των πωλήσεων στην αγορά, για να καθοριστεί το μερίδιο αγοράς της εν λόγω επιχείρησης·

β) το μερίδιο αγοράς υπολογίζεται βάσει στοιχείων που αφορούν το προηγούμενο ημερολογιακό έτος·

γ) το μερίδιο αγοράς που κατέχουν οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3 στοιχείο ε) κατανέμεται ισομερώς σε κάθε επιχείρηση που διαθέτει τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που αναγράφονται στο άρθρο 2 σημείο 3 στοιχείο α).

2. Εάν το μερίδιο αγοράς που προβλέπεται στο άρθρο 4 δεν υπερβαίνει αρχικά το 20 %, αλλά αργότερα υπερβαίνει το όριο αυτό όχι όμως το 25 %, η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 εξακολουθεί να ισχύει για διάστημα δύο συναπτών ημερολογιακών ετών μετά το έτος κατά το οποίο σημειώθηκε για πρώτη φορά η υπέρβαση του ορίου του 20 %.

3. Εάν το μερίδιο αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 4 δεν υπερβαίνει αρχικά το 20 %, αλλά αργότερα υπερβαίνει το 25 %, η απαλλαγή του άρθρου 1 εξακολουθεί να ισχύει για ένα ημερολογιακό έτος μετά το έτος κατά το οποίο σημειώθηκε για πρώτη φορά η υπέρβαση του ορίου του 25 %.

4. Ο συνδυασμός του ευεργετήματος των παραγράφων 2 και 3 δεν μπορεί να υπερβαίνει περίοδο δύο ημερολογιακών ετών.

Άρθρο 7

Ανάκληση

Η Επιτροπή δύναται να άρει το ευεργέτημα της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2821/71, εφόσον, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή φυσικού ή νομικού προσώπου που επικαλείται έννομο συμφέρον, διαπιστώσει, σε συγκεκριμένη περίπτωση, ότι μια συμφωνία στην οποία εφαρμόζεται η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγει εντούτοις αποτελέσματα ασυμβίβαστα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης, ιδίως οσάκις:

α) η συμφωνία δεν αποδίδει αξιοσημείωτα αποτελέσματα όσον αφορά την ορθολογική οργάνωση ή δεν εξασφαλίζει στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει ή

β) τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο της εξειδίκευσης δεν αποτελούν στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της αντικείμενο πραγματικού ανταγωνισμού από όμοια προϊόντα ή προϊόντα τα οποία οι καταναλωτές θεωρούν ομοειδή λόγω των χαρακτηριστικών τους, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται.

Άρθρο 8

Μεταβατική περίοδος

Η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εφαρμόζεται κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 30 Ιουνίου 2002 σε σχέση με συμφωνίες οι οποίες ισχύουν ήδη στις 31 Δεκεμβρίου 2000 και οι οποίες δεν πληρούν μεν τις προϋποθέσεις απαλλαγής βάσει του παρόντος κανονισμού, αλλά πληρούν τις προϋποθέσεις απαλλαγής βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 417/85.

Άρθρο 9

Διάρκετα ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2001.

Η ισχύς του λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής